

C door het jaar 31
M. Assumpta
30 oktober 2022

Eerste lezing (Wijsh., 11, 23-12, 2)
Uit het boek Wijsheid

God, heel onze wereld is voor jou
als een stofje op de weegschaal,
als een dauwdruppel die 's ochtends op de aarde valt.
En toch ontferm Jij je over alle mensen.
Jij kunt alles.
Jij rekent de fouten van de mensen niet aan.
Je laat hen de kans om tot inkeer te komen.
Jij houdt immers van al wat bestaat.
Niets van wat je gemaakt hebt is je te min.
Je zou het niet geschapen hebben, was het niet zo.
En hoe zou iets tegen jouw wil kunnen blijven bestaan?
Ja, Heer, je hebt het leven lief,
en je spaart alles,
omdat het van jou is.
Alles is doordrongen van jouw onsterfelijke geest.
Daarom leg je geen grote straffen op aan wie kwaad doen.
Maar je laat hen inzien waarin ze fout zijn.
Daardoor zullen ze op jou vertrouwen,
eens ze van hun schuld bevrijd zijn.

Tweede lezing (2 Tess., 1, 11- 2, 2)
Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Broeders en zusters van Tessalonica,
Wij – Paulus, Silvanus en Timoteüs, -
bidden steeds opnieuw voor jullie,
dat jullie trouw blijven aan de roeping die jullie van God ontvangen hebben.
Dat Hij jullie de kracht geeft om het goede te doen,
en om tot voltooiing te brengen al jullie goede voornemens
en dat hij elk werk van jullie geloof
door zijn kracht tot volkomenheid brengt.
Dan zal door jullie doen en laten
de naam van onze Heer Jezus
eer worden aangedaan.
Maar ook jullie zullen in die eer delen,
omdat men zal zien dat God en Jezus jullie genadig zijn.
Jullie moeten wel opletten, broeders en zusters,
niet te denken dat eerstdaags de wederkomst van Jezus Christus
en onze hereniging met hem aangebroken zal zijn.
Gebruik jullie gezond verstand,
en laat jullie niet in de war brengen door een brief of een uitspraak
die zagezegd van ons afkomstig zou zijn,
en waarin wij zouden zeggen
dat de dag van de Heer heel nabij is.

Evangelie (Lc., 19. 1-10)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Toen Jezus eens in de stad Jericho kwam,
was daar een man die Zacheüs heette.
Hij was oppertollenaar en hij was rijk.
Hij wilde wel eens zien wat Jezus voor iemand was,
maar omdat hij klein van stuk was,
lukte hem dat niet, door het vele volk.
Hij loste het op door wat vooruit te lopen,
en in een moerbeiboom te klimmen.
Zo zou hij Jezus zien, wanneer hij voorbij zou komen.
Maar toen Jezus bij de boom kwam
keek hij hem aan, en zei tegen hem:
'Kom vlug naar beneden,
ik zou graag bij jou te gast zijn.'
Zacheüs liet zich snel uit de boom zakken,
en was heel blij Jezus te kunnen ontvangen in zijn huis.
Maar de mensen die het zagen gebeuren
spraken er schande van.
'Je moet eens denken,' zegden ze 'die Jezus neemt zijn intrek bij een zondaar, een slechte mens.'
Zacheüs echter zei:
'Heer, voortaan zal ik de helft van mijn bezit aan armen geven,
en wat ik heb afgeperst, zal ik in viervoud vergoeden.'
En Jezus zei:
'Vandaag is er redding gekomen over dit huis,
want ook deze mens behoort tot de kinderen van Abraham,
het volk van God.
Ja, ik, de mensenzoon, ben gestuurd
om te zoeken naar wie verloren is gelopen,
en die redding te brengen.'

Homilie

Br. en Z,

In de Magdalenakerk is vorig jaar een monumentaal beeld geplaatst van de Brugse kunstenaar Piet Peere.
Het stelt een figuur voor uit de Griekse mythologie, met boven zijn hoofd een geweldig grote steen hangend aan een touw dat op ieder ogenblik kan breken.
Het is de Tantalus-figuur.
Ook voor wie niet bekend is met de Griekse mythologie roept die naam wellicht toch iets op.
De naam Tantalus heeft in ons taalgebruik immers zijn plaats gekregen als 'Tantaluskwelling'.
Het van Dale woordenboek beschrijft dit als: een kwelling waarbij men het begeerde in de onmiddellijke nabijheid ziet en het toch niet kan verkrijgen.

Tantalus wilde volgens de mythe aan de goden gelijk worden, en probeerde bij hen in het gevele te komen. Daar had hij alles voor over, en doodde zelfs zijn zoon Pelops om hem aan hen te eten te geven.

De goden aanvaardden dat niet en legden hem een zware straf op, eeuwigdurende marteling. Hij moest tot aan zijn kin in het water staan, maar telkens als hij dorst had en zijn

lippen naar het water bewoog, zonk het weg in de aarde. Hongerig probeerde hij ook van de fruitbomen te plukken die juist boven hem hingen, maar tevergeefs: als hij bijna een stuk fruit vast had, stak er juist een harde wind op die de takken buiten zijn bereik blies. En boven hem lag er een rotsblok die elk moment kon vallen.

Er is veel denkwerk en discussie aan vooraf gegaan eer beslist werd om dat beeld in de kerk een plaats te geven.

Zo een fatalistisch verhaal hoort toch niet in een kerk, zegden velen.

En toch werd het er geplaatst, naast het beeld nog wel van de patroonheilige van de kerk, Maria Magdalena.

Gedurende heel de zomerperiode werden bezoekers en toeristen uitgenodigd om vanuit die ongewone combinatie tot bezinning te komen over eigen beleving.

Dit werd ingekleed als een dialoog tussen Tantalus en Maria Magdalena.

Beiden stelden vast dat ze gelijkenissen hadden.

Want beiden droegen een schuld met zich mee.

Het leven van Maria Magdalena was immers ook allesbehalve een voorbeeldig leven.

Ook zij droeg een dreigende steen met haar mee.

En daardoor begrepen ze elkaar.

En in het gesprek werd duidelijk dat er wel een groot verschil was: Tantalus wist zich voor eeuwig verdoemd.

Maria Magdalena daarentegen vertelde dat zij haar steen had kunnen afgeven, dat zij van haar schuld bevrijd was.

En zij vertelde dat dit haar gelukt was omdat ze iemand had ontmoet, Jezus van Nazareth, die haar gesproken had over een heel andere God, dan de goden, waar Tantalus mee te doen had, niet een god van wraak, maar een God, die de mensen niet vastpint op de fouten van hun verleden, maar hen nieuwe kansen geeft, hoe groot die fouten ook zijn.

En dan werden de bezoekers uitgenodigd om bij zichzelf de vraag te stellen of wij niet allemaal door het leven gaan met een steen boven ons hoofd, met een schuld die we niet van ons kunnen afzetten.

En of ook onze toekomst er niet heel anders zou uitzien als wij iemand zouden ontmoeten, die de kunst verstaat om die schuld van ons weg te nemen.

Br. en Z.,

In de evangelielezing van deze zondag hebben we gezien hoe dit in zijn werk ging bij Jezus. Er was iemand, een zekere Zacheus, die van zichzelf wist dat hij fout bezig was, die geïnteresseerd was om die Jezus eens te zien.

En Jezus kwam voorbij, hij zag hem niet alleen, hij keek hem aan.

Hij trad binnen in het leven van deze mens, hij had met hem te doen.

Maar hij sprak geen verwijten uit, hij liet niet voelen dat hij het beter wist, hij kwam niet aandraven met goede raad.

Neen, alleen dit: 'ik zou graag bij jou te gast zijn.'

En in dat ene zinnetje lag heel zijn boodschap vervat: 'ik heb met jou te doen, ik geloof in je, ook jij bent in het diepste van je zijn een goed mens.'

En dat ene zinnetje haalde het beste van die mens naar boven, en hielp hem om zijn steen van schuld af te geven, en een nieuwe weg in te slaan.

En daarin was Jezus beeld van God. Want dat is de ontdekking, die het joodse volk had gedaan doorheen zijn geschiedenis, beschreven in het oude testament: onze God is een barmhartige God.

Zo lazen we het in de eerste lezing uit het boek Wijsheid:

Hij rekent de fouten van de mensen niet aan.

Hij laat hen de kans om tot inkeer te komen.
Hij houdt immers van al wat bestaat.
Niets van wat hij gemaakt heeft is hem te min.

Nu moet je weten dat het boek wijsheid geschreven werd kort voor Jezus' geboorte, het is als het ware het sluitstuk van het oude testament.
En het zegt: wat er ook gebeurt, waar we als mensen ook in de fout gaan, er is altijd nieuwe toekomst mogelijk.
God zegt: Ik sta aan je deur en ik klop, ik wil ook bij jou te gast zijn, ik pin je niet vast op wat je verkeerd hebt gedaan.

Toch prachtig als eindboodschap van dat lange verhaal van vallen en opstaan, dat we het oude testament noemen. Wat een uitnodiging ook voor ons om bij mekaar dat mooie verhaal verder te zetten.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op